

سطح LDL کوچک و چگال، لیپیدها و لیپوپروتئین‌ها در بیماران مبتلا به گرفتگی

عروق کرونر و افراد سالم

چکیده

زمینه و هدف: ذرات لیپوپروتئین با چگالی کم (LDL) از نظر اندازه، چگالی و ترکیب لیپیدی، هتروژن می‌باشند. اعتقاد بر این است که از میات ذرات LDL، ذرات کوچکتر و چگالتر LDL به دلیل برداشت آسانتر آن‌ها توسط دیواره عروق، مستعد بودن به اکسیداسیون، تمایل کم برای اتصال به گیرنده LDL و تمایل بالا برای اتصال به پروتولوگلیکان‌های دیواره سرخرگ آتروژن می‌باشد. بنابراین آن‌ها به میزان زیادی مرتبط با بیماری عروق کرونر (CAD) می‌باشند. هدف از این مطالعه مقایسه سطح sdLDL در بیماران مبتلا به گرفتگی عروق کرونر و افراد سالم می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه که به صورت مقطعی - مقایسه‌ای و موردنی - شاهدی انجام شده است سطح sdLDL در ۸۶ بیمار مبتلا به گرفتگی عروق کرونر، ۳۵ بیمار قلبی بدون گرفتگی عروق کرونر تایید شده با آنژیوگرافی و ۳۰ فرد سالم تعیین شد. اندازه‌گیری توسعه سنجش هموژنوس مستقیم LDL-C در مابع رویی باقیمانده پس از رسوب دهن توسط هپارین- مینیزم انجام شد.

یافته‌ها: با استفاده از آزمون ANOVA مشخص شد که سطح sdLDL در بیماران مبتلا به گرفتگی عروق کرونر بالاتر از گروه بیمار قلبی بدون گرفتگی عروق کرونر و افراد سالم بود (به ترتیب $16/88 \pm 4/4$ ، $21/54 \pm 7/1$ و $15/45 \pm 5/0$ $P=0.001$). همچنین توسعه آنالیز رگرسیون خطی و ضریب همبستگی پیرسون نشان داده شد که sdLDL دارای یک ارتباط مثبت با تری‌گلیسرید ($r = 0.494$)، کلسیتروول ($r = 0.254$) و LDL-C ($r = 0.749$) و دارای یک ارتباط منفی با HDL-C ($r = -0.586$) سرم بود ($p < 0.01$).

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که افزایش سطح sdLDL می‌تواند موجب افزایش خطر گرفتگی عروق کرونر شود.

کلیدواژه‌ها: ۱- LDL کوچک و چگال ۲- گرفتگی عروق کرونر ۳- لیپوپروتئین

رومینا کریم‌زاده قصاب I

*دکتر لادن حسینی گوهری II

دکتر محسن فیروزراei III

دکتر عباس زواره‌ای VI

دکتر حسینعلی بصیری V

تاریخ دریافت: ۸۷/۶/۲۵، تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۲/۱۷

مقدمه

می‌شود.^(۴) عنوان می‌شود که LDL در مقایسه با سایر ذرات LDL آتروژنیکتر می‌باشد و خطر بیماری عروق کرونر را افزایش می‌دهد.^(۳) چندین علت برای آتروژنیک بودن LDL پیشنهاد می‌شود. ذرات کوچکتر LDL در مقایسه با ذرات بزرگتر، آسان‌تر توسط بافت عروقی برداشته می‌شوند و در نتیجه انتقال اندوتیالی ذرات کوچکتر بیشتر است.^(۵) به علاوه sdLDL تمایل کمتری برای اتصال به گیرنده LDL دارد.^(۶) اما تمایل sdLDL برای پروتولوگلیکان‌های

ذرات LDL (لیپوپروتئین با چگالی کم) از نظر اندازه، دانسیته و ترکیب لیپیدی، هتروژن می‌باشند. دو فنوتیپ بارز برای LDL شناسایی شده است: فنوتیپ A که شامل ذرات large و Fенوتیپ B که شامل ذرات buoyant (Small dense LDL) می‌باشد.^(۱) از VLDL1 (large VLDL1) یا لیپوپروتئین با چگالی خیلی کم غنی از تری‌گلیسرید) و بدنبال افزایش سطح تری‌گلیسرید پلاسما به بالای $1/5 \text{ mmol/l}$ (تقرباً 120 mg/dl) تولید

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان‌نامه خانم رومینا کریم‌زاده قصاب جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد به راهنمایی دکتر لادن حسینی گوهری و مشاوره دکتر محسن فیروزراei، ۱۳۸۷

(I) کارشناس ارشد بیوشیمی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران
(II) استاد بیوشیمی بالینی، دانشکده پردازشکی و مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران (* مؤلف مسؤول)

(III) استاد بیوشیمی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران

(VI) استادیار بیوشیمی بالینی، مرکز آموزشی و درمانی شهید رجایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران

(V) استادیار قلب و عروق، مرکز آموزشی و درمانی شهید رجایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران